

Zápis z konzultačního dne k přestupkové problematice konaného odborně všeobecné správy Ministerstva vnitra pro zpracovatele přestupkové agendy dne 11. 9. 2012

Dne 11. 9. 2012 se od 9.30 hodin uskutečnil formou videokonference konzultační den (dále jen „KD“) pro krajské úřady k přestupkové agendě v gesci odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „OVS“).

KD se za Ministerstvo vnitra aktivně zúčastnili: JUDr. Myron Zajonc, Mgr. Romana Bezděková a Mgr. Jan Strakoš z OVS a dále Mgr. Ivan Tobek z odboru legislativy a koordinace předpisů (dále jen „OLG“). V úvodu KD bylo pojednáno o aktuálním dění v oblasti přestupkového práva, účastníci KD byli seznámeni se společnými stanovisky OVS a odboru bezpečnostní politiky (dále jen „OBP“) k aplikaci ust. § 58 odst. 3 PřesZ orgány Policie České republiky a k výkladu ust. § 49 odst. 1 písm. a) a c) PřesZ, pokud jde o přestupky páchané vůči policistům, současně byli upozorněni na aktuální stanoviska veřejného ochránce práv k přestupkové problematice. Následně bylo přistoupeno k zodpovězení zaslaných dotazů, účastníci KD byli zpraveni o relevantní judikatuře pro přestupkové řízení, byli upozorněni na přesun agendy práva shromažďovacího z OVS na OBP a na termíny KD v r. 2013.

I. Novely zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „PřesZ“)

JUDr. Zajonc upozornil účastníky KD na následující novely PřesZ: na zákon č. 142/2012 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti se zavedením základních registrů, který zavedl do PřesZ nový § 58a, svěřující orgánům uvedeným v § 52 PřesZ a obecní policii oprávnění využívat ze základního registru obyvatel, z informačního systému evidence obyvatel a z informačního systému cizinců příslušné referenční údaje pro účely ověřování totožnosti osob v rámci řízení o přestupcích; dále bylo upozorněno na zákon č. 237/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů, a PřesZ (konkrétně změna § 35 PřesZ; nadpis § 35 PřesZ zní: „Přestupky na úseku zemědělství a myslivosti“; v § 35 PřesZ odst. 1 písm. c) se slova „o ochraně zemědělského půdního fondu, o myslivosti nebo o rybářství“ nahrazují slovy „o ochraně zemědělského půdního fondu nebo o myslivosti“; v § 35 odst. 1 písm. f) PřesZ se slova „nebo chytá ryby“ zrušují). Krátce bylo pojednáno rovněž o stavu poslaneckého návrhu na změnu PřesZ, jímž by do PřesZ byl (mj.) začleněn nový § 15a zavádějící novou sankci - zákaz pobytu.

II. Stanoviska MV – řešené otázky

a) Společné stanovisko OVS a OBP k aplikaci ust. § 58 odst. 3 PřesZ orgány Policie ČR

JUDr. Zajonc předeslal, že v uplynulém období se vyskytovaly případy, kdy orgány Policie ČR postupovaly ve smyslu ust. § 58 odst. 1 PřesZ orgánům obcí k dalšímu řešení oznámení o spáchání přestupků neznámými pachateli. V praxi ovšem docházelo na úrovni obcí a orgánů Policie ČR ke konfliktu výkladových stanovisek k postupu podle ust. § 58 odst. 1 PřesZ, které poskytoval OVS orgánům obcí a OBP orgánům Policie ČR. Vzhledem k tomu, že tato stanoviska byla diametrálně odlišná a způsobovala v praxi značné problémy, bylo OVS vyvoláno společné jednání na úrovni vedení OVS a OBP, jehož cílem bylo uvedená stanoviska sjednotit. Na základě těchto jednání se dospělo k následujícím závěrům:

Oznamují-li orgány Policie ČR správním orgánům zjištěné (oznámené) přestupky podle ust. § 58 odst. 1 PřesZ, neprovádějí šetření za účelem zjištění osoby pachatele přestupku.

Pokud však v konkrétním případě zjistí osobu přestupce (nebo je v oznámení výslovně označena) oznámí tuto skutečnost v postupu podle ust. § 58 odst. 1 PřesZ příslušnému správnímu orgánu.

V případech postupu podle ust. § 58 odst. 1 PřesZ, když orgány Policie ČR nezjistí konkrétní osobu přestupce (nebo není v oznámení konkrétně uvedena), postupují podle ustanovení § 58 odst. 3 písm. b) PřesZ. Tedy, po uplynutí jednoměsíční lhůty, ve které nedojde k dodatečnému zjištění (nebo oznámení) konkrétní osoby, která přestupek spáchala, věc odloží.

Orgány Policie ČR nepostupují správním orgánům oznámení o podezření ze spáchání přestupku na „neznámého pachatele“. Tento závěr lze dovodit i při postupu orgánů Policie ČR podle ustanovení § 58 odst. 2 PřesZ.

Dojde-li takovéto oznámení orgánu obce, postoupí orgán obce věc zpět orgánu Policie ČR postupem dle § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“).

Příslušný pro odložení je orgán Policie ČR podle ust. § 58 odst. 3 PřesZ. Jde o tzv. „administrativní odložení“, ne o odložení podle ust. § 66 odst. 4 PřesZ. Pokud orgány Policie ČR následně po takovémto odložení zjistí nové důkazy (osobu pachatele) postoupí věc příslušnému správnímu orgánu avšak již ne na neznámého pachatele.

b) Společné stanovisko OVS a OBP k výkladu ust. § 49 odst. 1 písm. a) a c) PřesZ, pokud jde o přestupky páchané vůči policistům

Mgr. Bezděková informovala účastníky KD, že se na OVS obrátil OBP s tím, že jej kontaktovalo Městské ředitelství policie Brno ohledně postupu některých správních orgánů po oznámení přestupků páchaných vůči policistům (jedná se o přestupky proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) a písm. c) PřesZ), které přestupek odmítají projednávat a věc odloží s tím, že se jedná o stížnost občana na postup policisty a tato stížnost nesmí být občanovi na újmu; nebo argumentují tím, že policista je při výkonu své funkce v postavení úřední osoby a přestupku proti občanskému soužití se vůči němu nelze dopustit. OVS spolu s OBP k tomuto problému zaujali následující společné stanovisko:

Oznámení o spáchání přestupků proti občanskému soužití, jichž se dopustil pachatel vůči policistovi, by neměly správní orgány a priori odkládat, ale postupovat jako při každém jiném oznámení přestupku. Je třeba každý případ posuzovat individuálně s tím, že policista je profesionál, u něhož se předpokládá zvýšená odolnost vůči reakcím občanů, kteří se dopustili protiprávního jednání. Správní orgány by měly posoudit, zda se jedná o cílený útok na čest, osobní důstojnost či mravní integritu policisty nebo si občan stěžuje a brojí proti výkonu veřejné správy jako celku. Ani policista při výkonu své funkce jakožto veřejný činitel neztrácí svá práva deklarovaná Listinou základních práv a svobod, i když vztah mezi policistou a občanem je asymetrický, kdy není důvod, aby byl policista vyjmut z ochrany garantované dle ust. § 49 PřesZ, tedy i vůči policistovi je možné se dopustit přestupku urážky na cti podle ust. § 49 odst. 1 písm. a) PřesZ. Na tomto místě je možné připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 23. 4. 2010, č. j: 5 As 76/2009 (vztah občan - úředník, lze vztáhnout i na policistu) a rozsudek NSS ze dne 1. 6. 2010, č. j: 2 As 35/2010 (nelze trestat pořádkovou pokutou za urážky ryze osobní povahy; pouhá skutečnost, že se v případě urážek na cti jedná o veřejného činitele, neznamena, že nelze použít PřesZ). Podobně je možné se dopustit vůči policistovi i přestupku podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) PřesZ, kdy v praxi dochází např. k nepravdivému obvinění policisty ze strany pachatele přestupku či trestného činu, že požil alkohol či jinou návykovou látku, a to s cílem pachatele vyhnout se nebo zmařit šetření jeho protiprávního jednání. Pokud by se prokázalo, že toto nařčení není pravdivé (např. dechovou zkouškou), mohlo by se jednat o přestupek podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) PřesZ - nepravdivé obvinění z přestupku či schválnost.

c) Stanoviska veřejného ochránce práv

JUDr. Zajonc sdělil účastníkům KD, že Ministerstvo vnitra obdrželo od veřejného ochránce práv závěrečné stanovisko ve věci odložení věci a nahlížení do spisu. V souladu s rozhodnutím náměstka ministra vnitra pro veřejnou správu,

legislativu a archivnictví bylo toto stanovisko dáno účastníkům KD na vědomí k dalšímu využití v rozhodovací praxi. Stanovisko, které neobsahuje identifikační údaje, tvoří přílohu k tomuto zápisu.

III. Odpovědi na došlé dotazy

1) Postup správních orgánů při získávání údajů ze základních registrů v rámci řízení o přestupcích

Kdy a jaké údaje získávat od účastníka či účastníků nebo ze základních registrů? Je nutné provádět ztotožnění před každým úkonem vůči účastníkovi či účastníkům řízení nebo tyto údaje získávat pouze v případech pochybností? (tazatelem bylo upozorněno na dvě rozdílná stanoviska OLG ze dne 30. 3. 2012, č. j.: MV-39440-1/LG-2012, a ze dne 23. 8. 2012, č. j.: MV-85295-2/LG-2012).

Odpověď (OLG): V první řadě je třeba vycházet z toho, že zavedení základních registrů nezbavuje podatele povinnosti uvádět v podání náležitosti podle § 37 SŘ. Nezbytným minimem je uvedení údajů nezbytných k identifikaci osob (podatele, případně dalších osob), tyto údaje musí z povahy věci uvést podatel, aby bylo možné ověřit jeho procesní legitimaci a vůbec autenticitu podání. Správní orgán ověřuje tyto údaje pouze v případě pochybností, jinak vychází z údajů získaných při zahájení řízení. Z toho vyplývá, že správní orgán není povinen ověřovat v základních registrech údaje, s nimiž v řízení pracuje, před každým úkonem, nýbrž pouze v případě, že má o platnosti údaje pochybnost (obdobně např. opakovaně neověřuje adresu trvalého pobytu nebo adresu pro doručování).

2) Námitka podjatosti vznesená před zahájením řízení

Jak správně naložit s námitkou podjatosti, kterou vznesl před zahájením řízení osoba, která v předpokládaném řízení bude mít následně postavení účastníka řízení. SŘ hovoří toliko o účastnících řízení, nicméně mohla by podjatá úřední osoba činit úkony před zahájením řízení (např. podání vysvětlení, odložení věci apod.)?

Odpověď: Obecně lze říci, že podjatost úřední osoby může namítnout účastník pouze od okamžiku, kdy je již řízení zahájeno, tedy od okamžiku, kdy získá status účastníka řízení, pak své oprávnění v § 14 odst. 2 SŘ může využít. Pokud podjatost namítá v úkonech před zahájením řízení, nemusí správní orgán k nim přihlížet.

Jiná situace by ovšem nastala, pokud na základě těchto námitek (anebo z vlastního zjištění) by úřední osoba dospěla sama k závěru, že je nebo že může být v konkrétním případě vyloučena. V takovém případě nevádí, že řízení ještě nebylo zahájeno, neboť nebrání úkonům podle ust. § 14 odst. 3 SŘ.

3) Námitka podjatosti vznesená v průběhu řízení vůči tajemníkovi úřadu, popř. řediteli Krajského úřadu

Jak by se měl správní orgán vypořádat s námitkou podjatosti uplatněnou vůči tajemníkovi úřadu, popř. řediteli KÚ?

Odpověď: U tajemníka obce o jeho podjatosti rozhoduje starosta obce. Dle ust. § 109 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, stojí starosta v čele obecního úřadu, jež tvoří i tajemník. Tedy ve smyslu ust. § 14 odst. 4 SŘ je starosta „představený“ tajemníkovi a je oprávněn činit příslušné úkony podle ust. § 14 odst. 2 až 4 SŘ.

Námítky podjatosti vznesené vůči řediteli krajského úřadu vyřizuje věcně příslušné ministerstvo. Dle ust. § 68 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“), v čele krajského úřadu stojí ředitel krajského úřadu, nikoliv hejtman. Ředitel krajského úřadu nemá ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 SŘ na krajském úřadě „představeného“. Nadřízeným správním orgánem je tedy příslušné ministerstvo (viz § 92 a 92a zákona o krajích).

4) Námitka podjatosti úřední osoby odvolacího správního orgánu podaná po doručení rozhodnutí odvolacího správního orgánu

Po doručení rozhodnutí o odvolání odvolatel vznesl odvolatel námitku podjatosti oprávněné úřední osoby, která o odvolání rozhodovala, jakož i „všech úředních osob a všech představených KÚ“ a navrhl „z důvodu jejich vyloučení“ (nejen) tuto věc postoupit podle § 131 odst. 4 SŘ jinému správnímu orgánu. Žádný konkrétní zájem uvedených osob na výsledku předmětného řízení či okolnost, jež by objektivně mohla vést k důvodným pochybnostem o jejich nestrannosti, odvolatel neuvedl, pouze si vyhradil námitku doplnit a upřesnit po odpadnutí objektivní překážky. Neměl odvolatel již v tomto podání uvést důvody podjatosti? Má správní orgán o vznesené námitce podjatosti rozhodovat usnesením nebo věc vyřídit pouze přípisem?

Odpověď (OLG): V daném případě je třeba vycházet z toho, že podle ust. § 14 odst. 2 SŘ může účastník řízení namítat podjatost, jakmile se o ní dozví, k námitce, která nebyla podána bezodkladně, se nepřihlízí. Námitka podjatosti má tedy preventivní funkci, má být podána v průběhu řízení v případě, kdy by podjatost úřední osoby mohla mít za následek nezákonnost nebo nesprávnost vydaného rozhodnutí. Nejedná se však o opravný prostředek. Z toho důvodu správní soudy judikují, že k námitce podjatosti podané po vydání rozhodnutí správním orgánem prvního stupně se nepřihlíží, resp. tuto skutečnost zohlední odvolací správní orgán při projednání odvolání. Obdobně je třeba posuzovat rovněž situaci popsanou

v dotazu. Pokud je námitka podjatosti úřední osoby odvolacího správního orgánu podána až po vydání rozhodnutí o odvolání, nelze k ní přihlížet, neboť se nejedná o opravný prostředek a proti rozhodnutí o odvolání není odvolání přípustné.

5) Přezkum vydaného příkazu

Byl podán podnět na přezkoumání rozhodnutí o přestupku (jedná se o příkaz). Dotýčný se domáhá přezkoumání příkazu a jeho zrušení z toho důvodu, že z Krajského státního zastupitelství obdržel dopis, že skutkové jednání přestupku nelze projednat jako trestný čin, protože už bylo o skutku pravomocně rozhodnuto v příkazním řízení. Státní zástupce současně ve vyjádření uvedl, že předmětné jednání naplňovalo znaky trestného činu. Je možno takovému podnětu vyhovět a příkaz zrušit, aby celou věc projednaly orgány činné v trestním řízení nebo příkaz ponechat? (pozn.: při zrušení příkazu hrozí prekluze)

Odpověď: V daném případě se přikláníme k názoru, že by bylo vhodné ponechat příkaz v platnosti (pokud zde nejsou jiné důvody pro přezkumné řízení podle ust. § 94 a násl. SŘ). „Vyjádření“ státního zástupce samo o sobě neznamená, že došlo ke spáchání trestného činu (to musí stanovit svým rozsudkem soud). Pokud by byl příkaz zrušen a následně by se prokázalo, že o trestný čin nešlo, ale jen o přestupek, prekluze by byla velmi reálná. Proto doporučujeme věnovat maximální pozornost oznámením, u kterých lze spatřovat znaky trestného činu a to i s využitím ust. § 57 a § 64 odst. 1 písm. c) SŘ nebo s využitím ustanovení § 71 písm. a) PřesZ.

6) Jak nakládat s rychle se kazícími věcmi (např. alkoholickými nápoji), které byly odebrány podezřelému z přestupku

Spolu s oznámením o přestupku předá policejní orgán správnímu orgánu zadržený alkoholický nápoj. Správní orgán však nemá žádné vhodné prostory ani prostředky na skladování takových věcí. Některé otevřené nápoje se rychle kazí a produkují zápach a jiné nebezpečné látky. Jak naložit s těmito věcmi? Lze je s ohledem na hrozbu negativního vlivu na zdraví zlikvidovat (vylít) a učinit o tom záznam do spisu?

Odpověď: Nelze, správní orgán by měl tyto předměty uskladnit do doby, dokud nerozhodne o jejich dalším osudu, tj. o jejich propadnutí či zabrání. Pokud správní orgán o propadnutí nebo o zabrání shora uvedených věcí nerozhodne a vlastník tuto věc odmítne převzít, můžeme na ni nahlížet dvojím způsobem, buď jako na věc opuštěnou, jejímž vlastníkem se stává podle ust. § 135 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), (za podmínek v něm stanovených) obec, v jejímž správním obvodu k opuštění věci došlo, nebo jako na odpad (věc, jíž se má její vlastník v úmyslu zbavit) podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž by se jednalo obvykle o komunální odpad, jehož

vlastníkem se stává obec. V obou případech je pak obec, jakožto vlastník takto opuštěné věci, oprávněna s věcí dále nakládat, tedy ji i zlikvidovat (viz též Zápis z KD ze dne 9. 9. 2008).

7) Poškození v řízení o přestupku – vlastník mobilu i zastavárna?

Lze v případě, že zloděj mobilu tento prodal zastavárně, přičemž policie vyšetřující krádež tento zastavárně odebrala, považovat za poškozené dva subjekty, a to okradeného vlastníka mobilu i zastavárnu?

Odpověď: Za poškozeného je v daném případě třeba považovat pouze vlastníka mobilního telefonu, neboť tomu byla krádeží věci způsobena majetková škoda, a tento také bude mít postavení účastníka řízení, tedy v případě, pokud mu již nebyl ukradený telefon vrácen prostřednictvím policejního orgánu. V případě zastavárny, které pachatel přestupku prodal kradený telefon, se podle našeho názoru nejedná o přestupek proti majetku dle § 50 odst. 1 PřesZ, tj. podvod, ale o občanskoprávní vztah, neboť mezi zastavárnou a prodávajícím byla zřejmě uzavřena smlouva podle občanského zákoníku, a pokud nebyla dodržena smluvní ujednání, je třeba postupovat podle předmětné smlouvy, případně se domáhat nároku v občanském soudním řízení.

8) „Černá jízda“

Dopravní podnik oznamuje „černou jízdu“ jako přestupek podle § 50 odst. 1 písm. a) PřesZ (podvod). Přitom oznamuje škodu v částce jízdného cca 15,- Kč. Lze tyto „černé jízdy“ řešit jako podvod?

Odpověď: Podle našeho názoru nezaplacení jízdného v MHD není přestupkem podle § 50 odst. 1 písm. a) PřesZ (podvodem). Danou situaci lze posuzovat jako porušení přepravního řádu stanoveného provozovatelem MHD, dle kterého, přepravovaná osoba, která využívá nabídnutých služeb, konkludentně přistupuje na podmínky stanovené provozovatelem MHD v přepravním řádu, a tím uzavírá občanskoprávní vztah, kdy se zavazuje, při využití služeb MHD uhradit jízdné. Tedy neuhrazení jízdného není přestupkem (veřejnoprávní vztah), ale porušením smluvních podmínek (soukromoprávní vztah).

9) Vydání rozhodnutí o zabrání věci po odložení věci

Orgán policie oznámil správnímu orgánu přestupek a současně mu předal střelivo odebrané podezřelému (vlastníkovi). Přestupková věc byla odložena. Lze samostatně rozhodnout podle § 18 odst. 1 písm. a) PřesZ o zabrání věci?

Odpověď: Domníváme se, že jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o zabránění věci ve smyslu ust. § 18 odst. 1 písm. a) PřesZ; především pak účel tohoto ochranného opatření. Tedy ano, lze samostatně rozhodnout.

10) Přestupek podle ust. § 49 odst. 1 písm. b) PřesZ nebo přestupek podle ust. § 27 odst. 2 písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“)?

Obviněný umístil svého psa ve stodole, kde bylo rozbité okno. Pes toho využil a vyběhl na zahradu a následně ven - na místní komunikaci, kde napadl a pokousal jiného psa a dále pokousal dvě osoby, které se snažily psa odtrhnout. Jedná se o přestupek podle ust. § 49 odst. 1 písm. b) PřesZ, nebo o přestupek podle ust. § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat, to je neučinění opatření proti úniku zvířat podle § 13 odst. 1?

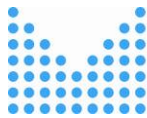
Odpověď: Zda jde o přestupek podle zákona na ochranu zvířat, nám nepřísluší hodnotit. Nicméně pokud by měl příslušný správní orgán tuto věc projednávat, šlo by s největší pravděpodobností o jednočinný souběh přestupků podle zákona na ochranu zvířat a PřesZ.

Z tohoto pohledu však vyvstává otázka věcné a funkční příslušnosti správního orgánu k projednávání těchto přestupků; to je zda lze provést případné společné řízení podle ust. § 57 PřesZ.

Přestupky podle ust. § 27 odst. 2 písm. f) zákona na ochranu zvířat projednávají obce s rozšířenou působností, kdežto přestupky podle ust. § 49 odst. 1 písm. b) PřesZ projednávají obce. Tedy v případě, kdy ke spáchání přestupku dojde v obci, která, není obcí s rozšířenou působností, by mohlo docházet ke konfliktu, kdy v případě rozhodnutím jednoho správního orgánu (např. obcí s rozšířenou působností) by došlo k překážce v této věci rozhodnout správním orgánem jiným (obcí) a naopak. V případě spáchání tohoto jednání v obci s rozšířenou působností bude nezbytné dořešit otázku funkční příslušnosti a oprávněné úřední osoby k rozhodnutí v této věci.

11) Přestupek podle ust. § 21 odst. 1 písm. c) PřesZ nebo přestupek podle ust. § 29 odst. 1 písm. g) PřesZ?

Přestupce sebral u známého lékaře v zásuvce bloček s recepty a tiskopisy, tento orazítkoval a vyplnil a předložil jej na úřadu práce jako „omluvenku“ jeho nedostavení se na určený (pravidelný) den k pohovoru. Úřednice Úřadu práce si důvod omluvy ověřovala a zjistila, že přestupce u lékaře nebyl a tento mu žádný předpis nevystavoval. Jedná se o přestupek podle ust. § 21 odst. 1 písm. c) PřesZ nebo o přestupek podle ust. § 29 odst. 1 písm. g) PřesZ?

Odpověď: Jakkoli se v posuzovaném případě jeví, že pachatel přestupku předložením padělané „omluvenky“ získal neoprávněnou výhodu spočívající v jeho řádné omluvě z účasti na pohovoru na Úřadu práce, primárně se dopustil padělání tiskopisu, když tento sám vyplnil a orazítkoval. Vzhledem k tomu, že ust. § 29 odst. 1 písm. g) PřesZ je speciální ve vztahu k ust. § 21 odst. 1 písm. c) PřesZ, půjde o přestupek dle ust. § 29 odst. 1 písm. g) PřesZ.

IV. Relevantní judikatura pro přestupkové řízení

- 1) Rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2012, č. j. **1 As 22/2012 – 55** (běh prekluzivní lhůty, totožnost skutku)
- 2) Rozsudek NSS ze dne 22. 3. 2012, č. j. **7 As 77/2011 – 76** (odložení není překážkou věci rozhodnuté; lhůta pro zahájení řízení o přestupku je lhůtou pořádkovou)
- 3) Rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2012, č. j. **7 As 66/2012 – 42** (otázka žalobní legitimace osoby postižené přestupkem, resp. poškozeného, ve vztahu k rozhodnutí o zastavení řízení proti obviněnému; procesní práva poškozeného)
- 4) Rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2012, č. j. **3 As 16/2012 – 25** (omluva z jednání; svědek, který uplatní škodu)
- 5) Rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2012, č. j. **3 As 12/2012 – 21** (seznámení se s podklady)
- 6) Rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2012, č. j. **5 As 112/2011 – 55** (účelové omluvy, náležitá omluva, důležitý důvod k nepřítomnosti)
- 7) Rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2012, č. j. **7 As 48/2012 – 14** (protipotrátové akce – veřejné pohoršení)
- 8) Rozsudek NSS ze dne 14. 6. 2012, č. j. **1 As 55/2012 – 32** (záznam o oprávněné úřední osobě, vyřizování námítky podjatosti, důvody nepřítomnosti a náležitá omluva)
- 9) Rozsudek NSS ze dne 20. 7. 2012, č. j. **8 As 64/2011 – 65** (doručování na adresu advokátní kanceláře, zvolenou účastníkem - advokátem)
- 10) Rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2011, č. j. **7 As 16/2012 – 58** (doručování na adresu akceptovanou/konkludentně zvolenou-určenou účastníkem řízení; doručení dopravením zásilky do sféry dispozice adresáta)
- 11) Rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2012, č. j. **2 As 67/2011 – 89** (použitelnost úředních záznamů v dokazování)
- 12) Rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2012, č. j. **9 As 109/2011 – 44** (odvolání proti ustanovení opatrovníkem, vhodnost opatrovníka)

V. Doporučená literatura a upozornění na termíny KD v r. 2013

Sborník stanovisek veřejného ochránce práv – Přestupky, vydáný Kanceláří veřejného ochránce práv ve spolupráci s nakladatelstvím Wolters Kluwer, r. 2012

Na závěr byly sděleny termíny příštích konzultačních dnů v roce 2013, které jsou následující:

- Dne **12. března 2013** od 9.30 hodin
- Dne **11. června 2013** od 9.30 hodin
- Dne **10. září 2013** od 9.30 hodin
- Dne **10. prosince 2013** od 9.30 hodin

JUDr. Václav Henych
ředitel odboru všeobecné správy

Příloha:

Stanovisko veřejného ochránce práv ve věci odložení věci a nahlížení do spisu